

ретата, суровитѣ кожи, вълната, козината, четината, житата, орѣховото дърво, глинитѣ, розовото масло и отпадъцитѣ. Останалитѣ стоки не плащаха мита и полупроцентовъ сборъ.

Презъ време на войната, съ закона за бюджета на държавата отъ 1915 г. чл. 9, започна въвеждане на нови износни мита, при което се събираше единъ адвалоренъ „полупроцентовъ сборъ“. Отъ 1919 г., този сборъ стана еднопроцентовъ. Отъ 1. юний 1920 г., съ закона за 6/12 отъ кредититѣ по бюджетитѣ за 1919—20 г. за първото полугодие на финансовата 1920—21 г., се предприе, изключително по фискални съображения, едно повишение на посъвмѣстната адвалорна такса отъ 1 на 6⁰/₀. Това представлява вече единъ твърде тежъкъ митнически режимъ върху износа. Съ митническата тарифа отъ 4. I. 1921 г., се установиха нови и твърде високи спесифични мита върху най-важнитѣ артикули на българския износъ. Адвалорната такса отъ 6⁰/₀ си остана сжщата, но се събираше само отъ износнитѣ стоки, неподлежащи на спесифично облагане. Презъ 1924 г. се предприеха две мѣрки относно митническия режимъ на износа, отъ които едната означаваше смекчаване, а другата — засилване на митническия режимъ. Съ митническата тарифа отъ 8 мартъ 1924 г., се установи една таблица на подлежащитѣ на специфично мито износни стоки съ ставки, значително по-низки отъ тия по тарифата отъ 1921 г. При това, обаче, съ „Закона за търговията съ външни платежни срѣдства“ отъ 2. VI. 1924 г., се предвиди събирането отъ всички износни стоки 3⁰/₀ девизна такса върху стойността имъ.

На 12 май 1926 г., се намали наново адвалорното мито върху всички износни стоки отъ 6 на 1⁰/₀. Спесифичното износно мито върху слънчогледовото семе и кюспетата се намали много. Съ „Закона за търговията съ външни платежни срѣдства“ отъ 1. VII. 1929 г., се намали отъ 3 на 1⁰/₀ девизната такса върху изнасянитѣ стоки.

Съ новата митническа тарифа отъ 27. III. 1930 г., започна истинското облекчение върху износа на страната. Съ нея се премахнаха митата върху най-важнитѣ износни